

Diplomová práce se věnuje morálnímu chování klientů domu na půl cesty. Vychází ze zkoumání konkrétního zařízení, jeho klientů a pracovníků domu na půl cesty občanského sdružení DOM. Cílem práce je umožnit porozumění zdrojům morálního a nemorálního chování klientů domu na půl cesty, sledovat konkrétní způsoby chování v rámci 'morálky každodenního života' a na základě těchto znalostí stanovit efektivní způsoby intervence, jež by mohli pracovníci v rámci svého působení na klienty domu na půl cesty použít.

Je zřejmé, že jde o nesnadný úkol. Klienti domu na půl cesty představují na jedné straně velmi úzkou skupinu, na straně druhé jejich životní historie bývá často velmi pestrá a navzájem různorodá - od celoživotní ústavní výchovy, přes krátkodobější pobyty v dětských domovech či výchovných ústavech, psychiatrické historie sebepoškozování, týrání a zneužívání, až po pobyty na ulici, nebo drogovou či delikventní historii. Specifické životní zkušenosti negativně ovlivňují vývoj těchto jedinců a podporují tvorbu takových vnitřních struktur (od úrovně uspokojování potřeb, sebepojetí, hodnot až například po seberegulaci), které nepříspějí k realizaci morálního chování.

Na druhé straně se práce zaměřuje na téma morálky, které bylo zkoumané mnoha rozličnými způsoby s často dosti odlišnými výsledky po většinu historie lidstva. Pro zúžení způsobu nazírání na morálku bylo proto toto téma zredukováno pouze na psychologický úhel pohledu. Přesto i v psychologickém způsobu nazírání na morální chování existuje značná teoretická a terminologická nejednotnost, se kterou se práce musela potýkat. Jako klíčový způsob nazírání na morální chování byl zvolen tzv. 'čtyřsložkový model', který morální chování vnímá jako výsledek čtyř relativně nezávislých procesů - morální senzitivity, morálního úsudku, morální motivace a morálního charakteru. Tento model byl obohacen o některé další poznatky z teorie morálního chování.